

на тѣхный языкъ и отъ тѣхны единоплеменници сѣ е прѣвело священо-то писаніе. Исполѣ другы-ты Славянскы племена, кога прїимали Христїянство-то, всичкы-ты безразично прѣди раздѣленіе-то на Црѣквж-тж, а слѣдъ него само оныя, кои-то прїимали вѣсточно-то исповѣданіе, сѣ вѣрж-тж заедно сѣ зималы отъ Българы-ты и Црѣковны-ты книги и Българскый языкъ, кой-то не имѣ е былъ мжченъ за разбираніе. Въ онова время още не е было имало искусство и книгопечатаніе, та да сѣ издавать изеднажъ много и еднаквы книги, и всякоя книга сѣ е прѣписвала и всякой писецъ не Българинъ въ прѣписваніе-то е измѣнувалъ по нѣчто спорядъ свое-то нарѣчіе. За това языкъ-тѣ въ по-новы-ты ржкописы нѣколко отличя отъ языка въ най-стары-ты. Ржкописи-ты отъ тринадесятый и четыренадесятый вѣкъ по тѣя измѣненія сѣ познавать вече у кой народъ сѣ писани. Възъ това въ Россїж, послѣ сѣ е появило книгопечатно-то искусство, съборно сѣ исправяли Црѣковны-ты книги спорядъ Русско-то нарѣчіе, та гы сѣ докарали на тоя рядъ, каквы-то гы употреблявать сега Славяне-ти отъ вѣсточно-то исповѣданіе.

И слѣдъ тѣя измѣненія и исправленія языкъ-тѣ на црѣковны-ты Славянскы книги пакъ сѣ посреца съ Българскый